

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 16C/144/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713212149
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2013:6713212149.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci navrhovateľa: CD Consulting, s.r.o., so sídlom K červenému dvoru 3269/25a, 130 00 Praha 3, Česká republika, IČO: 264 29 705, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: L. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom E.. M.-L. XXX/XX, XXX XX L., o zaplatenie zmenkovej sumy 492,56 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh **z a m i e t a**.

Súd odporcovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 28.3.2013 si navrhovateľ uplatnil proti odporcovi právo na zaplatenie zmenkovej sumy vo výške 492,56 €, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo sumy 492,56 € od 22.11.2009 do zaplatenia, 6 % ročného úroku zo zmenkovej sumy 492,56 € od 30.3.2010 do zaplatenia a zmenkovej odmeny vo výške 1/3 percenta zmenkovej sumy, teda v sume 1,64 €. Uviedol, že navrhovateľ ako indosatár je nadobúdateľom všetkých práv zo zmenky, ktorú vystavil odporca dňa 16.12.2008 na zmenkovú sumu 492,56 €, pričom sa zaviazal aj na úhradu zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne od 22.11.2009. Indosovaná zmenka je vista zmenkou opatrenou doložkou „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka bola vystavená dňa 16.12.2008 na sumu 492,56 €, pričom do jej textu bol poňatý záväzok odporcu zaplatiť na túto zmenku pri predložení na rad zmenkového veriteľa zmenkovú sumu spolu s 0,25 % denným úrokom od 22.11.2009. Za miesto splatenia bolo určené sídlo prvotného zmenkového veriteľa. Indosant predložil zmenku k zaplateniu, pričom vystaviteľ doposiaľ zaplatil 0 €. Keďže zmenková listina je opatrená doložkou „bez protestu“ indosant nenechal uvedené skutočnosti zistiť verejnou listinou.

Navrhovateľ podal návrh na vzorovom tlačive „A“ Návrhu na uplatnenie pohľadávky podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia 861/2007/ES, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu. Ako písomné dôkazy na podporu svojej pohľadávky navrhovateľ uviedol a predložil originál zmenky, výpis z obchodného registra navrhovateľa a plnomocenstvo pre právneho zástupcu, vrátane osvedčenia na registráciu na daň z pridanej hodnoty. Súčasne navrhovateľ uviedol, že nechce, aby sa nariadilo pojednávanie.

Keďže účastníkom konania na strane navrhovateľa je zahraničná právnická osoba, právomoc súdu Slovenskej republiky v tejto veci je daná s poukazom na čl. 2 bod 1 Nariadenia rady (ES) č. 44/2001.

Súd v zmysle čl. 5 ods. 2 Nariadenia 861/2007/ES doručoval odporcovi kópiu tlačiva (návrhu) na uplatnenie pohľadávky spolu s vyplneným „C“ tlačivom na odpoveď. Odporca na uvedenú zásielku žiadnym spôsobom nereagoval.

Podľa čl. 19 Nariadenia č. 861/2007/ES, pokiaľ toto nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi procesným právom členského štátu, v ktorom sa konanie vedie.

Keďže toto súdne konanie sa vedie v Slovenskej republike, riadi sa Zákonom č. 99/1963 Zb. - Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov.

Vzhľadom na možnosť iného právneho posúdenia veci, súd považoval za potrebné nariadiť ústne pojednávanie (čl. 5 bod 1 v spojení s čl. 7 bod 1 písm. c) Nariadenia č. 861/2007/ES). Súd ústne pojednávanie nariadil na deň 5.12.2013.

Súd ešte poukazuje na skutočnosť, že keďže súdu nebola doručená odpoveď odporcu ako dotknutej strany v lehote do 30 dní po doručení tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky a tlačiva na odpoveď, a teda podľa čl. 7 ods. 3 Nariadenia 861/2007/ES mal súd vydať rozsudok o pohľadávke navrhovateľa, t. j. rozhodnúť aj bez nariadenia pojednávania, súd pojednávanie nariadil práve v záujme navrhovateľa, aby nedošlo k vydaniu nepredvídateľného rozhodnutia súdu a tým k odňatiu možnosti konať pred súdom. Keďže Nariadenie 861/2007/ES neupravuje postup súdu pri nariadení pojednávania, s poukazom na čl. 19 Nariadenia č. 861/2007/ES pri nariadení pojednávania súd postupoval v zmysle § 115 a nasl. Zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov a nevydával osobitné rozhodnutie o nariadení pojednávania, keďže toto Občiansky súdny poriadok nevyžaduje a aj v zmysle Nariadenia 861/2007/ES súd rozhodnutie vydáva iba vtedy, ak o nariadenie ústneho pojednávania požiada niektorá zo strán, teda účastníkov konania a súd takúto žiadosť odmieta, vtedy dôvody odmietnutia uvedie písomne, pričom proti takémuto rozhodnutiu súdu o odmietnutí žiadosti o nariadenie ústneho pojednávania nemožno samostatne podať opravný prostriedok (čl. 5 bod 1 Nariadenia 861/2007/ES).

Z predložených a označených dôkazných prostriedkov súd zistil, že zmenka bola vystavená dňa 16.12.2008 s tým, že „zaplatím na túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ, s.r.o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel Sro, vložka č. 23636/B zmenkovú sumu a zmenkový úrok 0,25 % denne“, keď zmenka bola vystavená s doložkou „bez protestu“ a „na platenie predložiť“ v lehote 4 rokov od vystavenia“. Zmenka obsahuje zmenkovú sumu 492,56 € a dátum začiatku úročenia 22.11.2009. Na zmenke je uvedený aj údaj - číslo zmluvy 6115906.

Súdu z jeho činnosti je známe (§ 121 O.s.p.), že pôvodný majiteľ zmenky spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. Bratislava vykonáva svoju podnikateľskú činnosť prostredníctvom poskytovania úverov v značnom rozsahu na území celej Slovenskej republiky, keď z údajov zapísaných v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I., oddiel Sro, vložka č. 23636/B súd zistil, že ako predmet činnosti má zapísanú aj činnosť - poskytovanie úverov z vlastných zdrojov.

Ďalej je súdu z jeho činnosti známe, že spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. Bratislava si uplatňuje svoje nároky aj v exekučných konaniach. Konajúci súd si potom pripojil aj spis Okresného súdu Zvolen sp. zn. 23Er 784/2010 vo veci oprávneného POHOTOVOSŤ, s.r.o. Bratislava proti odporcovi ako povinnému o vymoženie pohľadávky v sume 492,56 € istiny s príslušenstvom a vykonal dokazovanie aj dôkazmi predloženými v tomto spise (§ 120 ods. 1 O.s.p.), keďže ich vykonanie bolo nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a dôsledné posúdenie uplatneného nároku (§ 2 O.s.p.).

Z dôkazov získaných súdom zo spisu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 23Er 784/2010 súd potom zistil, že dňa 16.12.2008 spoločnosť POHOTOVOSŤ, s.r.o. Bratislava ako veriteľ a odporca ako dlžník uzatvorili v písomnej forme Zmluvu o úvere č. 6115906. Zmluva bola uzatvorená na predtlačenom formulári, keď v záhlaví bolo predtlačené nielen označenie zmluvy, teda „Zmluva o úvere“, ale aj text

o tom, že zmluva je „uzatvorená dole uvedeného dňa v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka“. Zmluva obsahovala predtlačené označenie veriteľa a predtlačný text o dlžníkovi, do ktorého bolo rukou dopísané „meno dlžníka“, „priezvisko dlžníka“, „trvalé bydlisko dlžníka“, „rodné číslo dlžníka“, „číslo občianskeho preukazu“, „č. účtu“, „VS, č. zmluvy“, „č. Žiadosti o úver“, „ID klienta“. Zmluva obsahovala predtlačný text o tom, že „veriteľ sa zaväzuje poskytnúť dlžníkovi úver v sume“, následne nasleduje priestor na dopísanie sumy úveru a pokračuje textom „a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške“, nasleduje miesto na vyplnenie výšky poplatku a pokračuje text „t. j. celkovo zaplatí čiastku“, opäť nasleduje miesto pre vyplnenie sumy a nasleduje predtlačný text „v mesačných splátkach po“, kde je priestor na určenie počtu mesačných splátok a sumy mesačných splátok a pokračuje text „počnúc dňom na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru“, v rámci ktorého je priestor na doplnenie dátumu. Ďalej zmluva obsahuje predtlačný text o tom, že „dolu podpísaný dlžník vyhlasuje, že sa oboznámil a súhlasí s obsahom tejto zmluvy o úvere, ako aj s obsahom plnomocenstiev v nej uvedených a súhlasí so Všeobecnými podmienkami poskytnutia úveru, ktoré sú na zadnej strane tejto zmluvy; nemá k nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať a súčasne potvrdzuje prevzatie zmluvy vrátane všeobecných podmienok na zadnej strane zmluvy a vyhlasuje, že je plne spôsobilý na všetky právne úkony a že uvedené osobné údaje zodpovedajú skutočnosti“. Rubovú stranu zmluvy tvorili Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, keď čl. 17 obsahoval Dohodu o vyplnení zmenky tak, že na zabezpečenie peňažného záväzku dlžníka ako vystaviteľa zmenky vyplývajúce z tejto úverovej zmluvy voči veriteľovi ako remitentovi vystavil vystaviteľ zmenku, v ktorej nie sú vyplnené zmenková suma a dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy. Ručiteľ je z takto vyplnenej zmenky zaviazaný ako zmenkový ručiteľ. Zmluvné strany a ručiteľ sa dohodli, že zmenkovú sumu vyplní na zmenke remitent najskôr v deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stane celý dlh splatný okamžite, t. j. keď dlžník neuhradí včas 4 po sebe idúce splátky, prípadne uhradí len časti splátok, alebo neuhradí včas poslednú splátku alebo časť poslednej splátky. Zmenková suma bude pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré veriteľovi vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky. Dátum začiatku úročenia zmenkovej sumy vyplní na zmenke remitent tak, že ním bude deň, kedy sa v zmysle bodu 4 týchto podmienok stal splatný celý dlh.

Súd z prednesu právnej zástupkyne navrhovateľa zistil, že sa pridrižiava písomne podaného návrhu. K veci ďalej uviedla, že toto konanie bolo iniciované na základe Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady ES č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a podľa tohto nariadenia je konanie zásadne písomné a súd nariadi pojednávanie iba vtedy, ak to považuje za potrebné, alebo ak o to požiada niektorá zo strán, pričom navrhovateľ nemá vedomosť o tom, že by niektorá zo strán požadovala nariadenie pojednávania a tak isto doteraz neobdržal od súdu argumenty, prečo bolo nariadené predmetné pojednávanie. Ďalej k veci uviedla, že si uplatňujú nárok z platne vyplnenej zmenky, ktorá spĺňa všetky materiálne a formálne znaky, ktoré vyžaduje zákon zmenkový a šekový. Z týchto dôvodov žiadala, aby súd návrhu v celom rozsahu vyhovel a priznal im náhradu trov konania. Dala na zváženie, či je možná mimosúdna dohoda medzi účastníkmi konania. Predložila súdu uznesenie Krajského súdu v Prešove č. k. 10Co 79/2013-37 zo dňa 05.09.2013, ktoré podporuje názor navrhovateľa.

Súd z prednesu odporcu po vysvetlení, že ide o zmenku, ktorú vyplnil pre spoločnosť Pohotovosť zistil, že keď robil, tak mu cez exekúcie boli strhávané isté platby, teda on tento nárok čiastočne plnil a v súčasnosti je nezamestnaný, a teda nemajú mu z čoho strhávať s tým, že sa nevie presne vyjadriť, že či mu boli strhávané finančné prostriedky aj v tejto veci. K veci uviedol, že by bol ochotný splácať, ale nevie akým spôsobom a uznal žalovanú sumu.

Súd zistil, že exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s., Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava sp. zn. SR 04848/10 zo dňa 11.6.2010, ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť spoločnosti POHOTOVOSŤ, s.r.o. Bratislava sumu vo výške 492,56 €, zmenkový úrok vo výške 0,25 % denne zo sumy 492,56 od 22.11.2009 do zaplatenia, zákonný úrok vo výške 6 % ročne zo sumy 492,56 od 30.3.2010 do zaplatenia a nahradiť trovy rozhodcovského konania vo výške 171,77 €, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Okresný súd Zvolen uznesením sp. zn. 23 Er784/2010 zo dňa 7.2.2011, právoplatným dňa 1.3.2011 žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol s odôvodnením, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve, ako aj uzatvorenie dohody o vyplnení zmenky obsiahnutej vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, na základe ktorej veriteľ získal oprávnenie vyplniť zmenku so zmenkovým úrokom 0,25 % denne, sú neprímeranými podmienkami, ktoré vo svojich účinkoch a dôsledkoch viedli k tomu, že spotrebiteľovi bola odopretá ochrana, ktorú mu poskytujú ustanovenia smernice Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Smernice rady 87/102 EHS o aproximácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú spotrebiteľského úveru, OZ o spotrebiteľských zmluvách a zákona o spotrebiteľských zmluvách, spotrebiteľ ňou nie je viazaný a táto je v rozpore s príslušnými ustanoveniami, najmä Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj v rozpore s ustanoveniami Smernice 93/13 EHS.

Uznesením Okresného súdu Zvolen sp. zn. 23Er 784/2010 zo dňa 30.5.2011 súd exekučné konanie zastavil a súdnemu exekútorovi priznal náhradu trov konania od oprávneného.

Pri rozhodovaní o uplatnenom nároku súd ako rozhodné právo aplikoval právo Slovenskej republiky, keďže pôvodným majiteľom zmenky bola spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava ako slovenská právnická osoba a prípadná voľba iného právneho poriadku súdu tvrdená, ani preukázaná nebola.

Podľa čl. I. § 48 ods. 1 Zákona č. 191/1950 Sb. - Zákon zmenkový a šekový, v znení neskorších predpisov, majiteľ môže postihom žiadať:

1. zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boli dojednané;
2. šesťpercentové úroky odo dňa sročnosti;
3. trovy protestu a podaných zpráav, ako aj ostatné trovy;
4. odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

Podľa čl. I. § 75 Zákona č. 191/1950 Sb. - Zákon zmenkový a šekový v znení neskorších predpisov, vlastná zmenka obsahuje:

1. označenie, že ide o zmenku, pojaté do vlastného textu listiny a vyjadrené v jazyku, v ktorom je táto listina spísaná;
2. bezpodmienečný sľub zaplatiť určitú peňažnú sumu;
3. údaj sročnosti;
4. údaj miesta, kde sa má platiť;
5. meno toho, komu alebo na rad koho sa má platiť;
6. dátum a miesto vystavenia zmenky;
7. podpis vystaviteľa.

Podľa čl. I. § 11 ods. 1 toho istého zákona, v znení neskorších predpisov, každú zmenku, i keď nebola vystavená na rad, možno previesť indosamentom (rubopisom).

Podľa čl. I. § 17 ods. 1 toho istého zákona, v znení neskorších predpisov, kto je žalovaný zo zmenky, nemôže robiť majiteľovi námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom, okrem ak majiteľ pri nadobúdaní zmenky konal vedome na škodu dlžníka.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 28.02.2010, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 28.02.2010, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať toto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 28.02.2010, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 28.02.2010, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 28.02.2010, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 28.02.2010, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 28.02.2010, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 28.02.2010, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 28.02.2010, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom do 28.02.2010, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 2 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v poslednom znení, na účely tohto zákona sa rozumie

a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,

b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v poslednom znení, v súvislosti s poskytovaním úveru od spotrebiteľa alebo inej osoby sa zakazuje splniť dlh zmenkou alebo šekom. Veriteľ smie prijať od dlžníka zmenku alebo šek na zabezpečenie svojich nárokov zo spotrebiteľského úveru, len ak ide o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia je maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva (vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere) vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru. Zmenku prijatú, resp. vyplnenú veriteľom v rozpore s predchádzajúcou vetou veriteľ nesmie prijať a je povinný ju dlžníkovi kedykoľvek na požiadanie vydať. Ustanovenie tohto odseku platí aj v prípade zmeny majiteľa zmenky alebo postúpenia práv zo zmenky.

Podľa § 4 ods. 7 Zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v poslednom znení, veriteľ zodpovedá za škodu vzniknutú spotrebiteľovi porušením odseku 6 veriteľom.

Za nespornú súd považoval v konaní skutočnosť, že dňa 16.12.2008 odpor ako dlžník a spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava ako veriteľ uzatvorili v písomnej forme Zmluvu o úvere č. 6115906, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v sume 265,55 €. Za nespornú súd považoval aj skutočnosť, že v deň podpisu Zmluvy o úvere bola vystavená zmenka, v ktorej s poukazom na čl. 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré tvorili zadnú stranu Zmluvy, nebola vyplnená zmenková suma a dátum úročenia. Rovnako za nespornú súd považoval aj skutočnosť, že zmenka, od ktorej si navrhovateľ uplatňuje nárok v tomto súdnom konaní, má povahu zabezpečovacej zmenky, tak ako to bolo priamo konštatované v čl. 17 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru.

Z vykonaného dokazovania súd považoval za preukázané, že navrhovateľom predložená zmenka zabezpečovala hlavný záväzkový vzťah, ktorým bola Zmluva o úvere medzi odporcom ako dlžníkom a spoločnosťou POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava ako veriteľom, keď číslo zmluvy 6115906 bolo uvedené aj priamo na zmenke. Zmluvu o úvere odporca uzatváral ako občan - fyzická osoba. Ďalej súd považoval za preukázané, že zmluva bola uzatváraná na formulári veriteľa, teda mala predtlačený text, a to vrátane označenia veriteľa ako zmluvnej strany a do zmluvy sa dopisovali len údaje, ktoré vzhľadom na charakter nemohli byť vopred dané, a to osobné údaje dlžníka, výška poskytnutého úveru, výška poplatku, spôsob splatnosti. Súd potom zdôrazňuje tú skutočnosť, že do zmluvy sa dopisovala len suma úveru, suma poplatku, počet a výška splátok a počínajúci deň splatnosti, keď priamo v predtlačenej forme formulára danej zmluvy bol obsiahnutý aj text o tom, že dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi sumu úveru zvýšenú o príslušný poplatok. Rovnako súd považoval za preukázané, že predtlačený bol nielen názov zmluvy, ale predtlačený bol text aj o tom, že zmluva je uzatvorená v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Rubovú stranu zmluvy tvorili predtlačené Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, vrátane predtlačeného čl. 17 o Dohode o vyplnení zmenky a predtlačeného čl. 20 o tom, že zmluvné strany sa dohodli v zmysle § 262 ods. 1 Obchodného zákonníka, že všetky ich právne vzťahy sa budú spravovať Obchodným zákonníkom.

S poukazom na § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia konštatovanej Zmluvy o úvere, teda v znení účinnom do 28.02.2010, každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom, je spotrebiteľskou zmluvou, keď dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka) a spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti, alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka). Súčasne sa vyžadovalo, aby spotrebiteľské zmluvy neobsahovali ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda tzv. neprijateľné podmienky (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka) s tým, že zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu Občiansky zákonník priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné povinnosti

(§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka), pričom v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší (§ 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Súčasne, keďže spotrebiteľské zmluvy nesmeli obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, teda tzv. neprijateľné podmienky (§ 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka), zákon definoval najmä, ktoré ustanovenia uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú za neprijateľné podmienky (§ 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka) s tým, že neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné (§ 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka).

Vychádzajúc potom zo skutočnosti, že odporca pri uzatváraní hlavného záväzkového vzťahu, teda Zmluvy o úvere nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, keď aj v zmluve bol označený ako občan - fyzická osoba, teda spĺňal definíciu spotrebiteľa a na strane druhej veriteľ, teda spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava, pri uzatváraní tejto zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, keďže aj v predmete podnikania zapísaného v obchodnom registri mal veriteľ aj činnosť - poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, súd považoval za preukázané, že veriteľ, teda spoločnosť POHOTOVOSTĚ, s.r.o. Bratislava, spĺňal definíciu dodávateľa. Potom, keďže zmluva medzi veriteľom a odporcom bola uzatvorená na formulári veriteľa, vrátane všeobecných zmluvných podmienok a bolo možné v tejto zmluve doplniť, resp. zmeniť, len osobné údaje odporcu ako dlžníka a výšku úveru, považoval súd za preukázané, že veriteľ takéto zmluvy uzatváral s viacerými osobami, a teda bolo obvyklé, že ktorákoľvek druhá strana ako spotrebiteľ obsah tejto zmluvy podstatným spôsobom ovplyvniť nemohla, na základe čoho súd dospel k záveru, že Zmluva o úvere uzatvorená medzi veriteľom a odporcom bola spotrebiteľskou zmluvou.

Potom, keďže predmetom zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom odporcovi, išlo o spotrebiteľský úver, a teda o zmluvu o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. a), b) Zákona č. 258/2001 Z. z. v znení účinnom do 11.06.2010).

V súvislosti s poskytnutím spotrebiteľského úveru sa potom zakazovalo splniť dlh zmenkou a veriteľ smel prijať od dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo spotrebiteľského úveru, len ak išlo o zabezpečovaciu zmenku a zmenková suma v čase vyplnenia bola maximálne vo výške aktuálnej výšky nesplateného spotrebiteľského úveru a príslušenstva vo výške maximálne 30 % istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, keď príslušenstvo sa zo zákona rozumelo vrátane zmluvných pokút a iných nárokov veriteľa zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere (§ 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z.). Hoci teda na zabezpečenie spotrebiteľského úveru mohla byť vystavená zabezpečovacia zmenka, táto mohla byť vyplnená len na zákonom ustanovenú maximálnu zmenkovú sumu. Súd potom poukazuje aj na skutočnosť, že ustanovenie § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z. príslušenstvo v rámci zmenkovej sumy odvodzuje od istiny poskytnutého spotrebiteľského úveru, na základe čoho dospel súd k záveru, že za istinu spotrebiteľského úveru nie je možné považovať aj poplatok za poskytnutie úveru, ale len sumu samotného úveru, na základe čoho zmenková suma mohla byť maximálne o 30 % vyššia, než bola suma poskytnutého úveru.

V danom prípade, ako už bolo konštatované, nebolo sporné, že vystavená zmenka bola zabezpečovacou zmenkou, teda veriteľ mohol prijať od odporcu ako dlžníka zmenku na zabezpečenie svojho nároku zo Zmluvy o úvere. Potom, keďže výška úveru bola 265,55 €, aj za predpokladu, že by odporca nesplatil ani len časť úveru, príslušenstvo v rámci zmenkovej sumy mohlo byť maximálne vo výške 79,66 €, teda 30 % istiny poskytnutého úveru, a teda maximálna zmenková suma pozostávajúca zo spotrebiteľského úveru a príslušenstva mohla byť maximálne v sume 345,21 €. V danom prípade zmenková suma v čase vyplnenia bola 492,56 €, a teda bez ohľadu na to, či došlo aspoň k čiastočnému splateniu úveru, presahovala maximálnu zmenkovú sumu upravenú ustanovením § 4 ods. 6 Zákona č. 258/2001 Z. z.. Ak teda zmenka mohla byť vyplnená na zmenkovú sumu maximálne 345,21 €, tak ako to upravoval zákon, a bola vyplnená na zmenkovú sumu 492,56 €, bola vyplnená v rozpore so zákonom.

Potom, keďže navrhovateľ ako indosatár si podaným návrhom uplatnil nárok zo zmenky, ktorú zmenku súd z úradnej povinnosti vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon, nebol daný právny základ nároku navrhovateľa z uplatnenej zmenky, teda návrh navrhovateľa nebol dôvodný, a preto súd návrh v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v zmysle ktorého odporcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, vzniklo právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi. Pretože odporca si v konaní žiadne trovy neuplatnil, súd vyslovil, že odporcovi náhradu trov konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 práv veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
10. bol odvolacím súdom schválený zmier,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.

1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,

4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).